

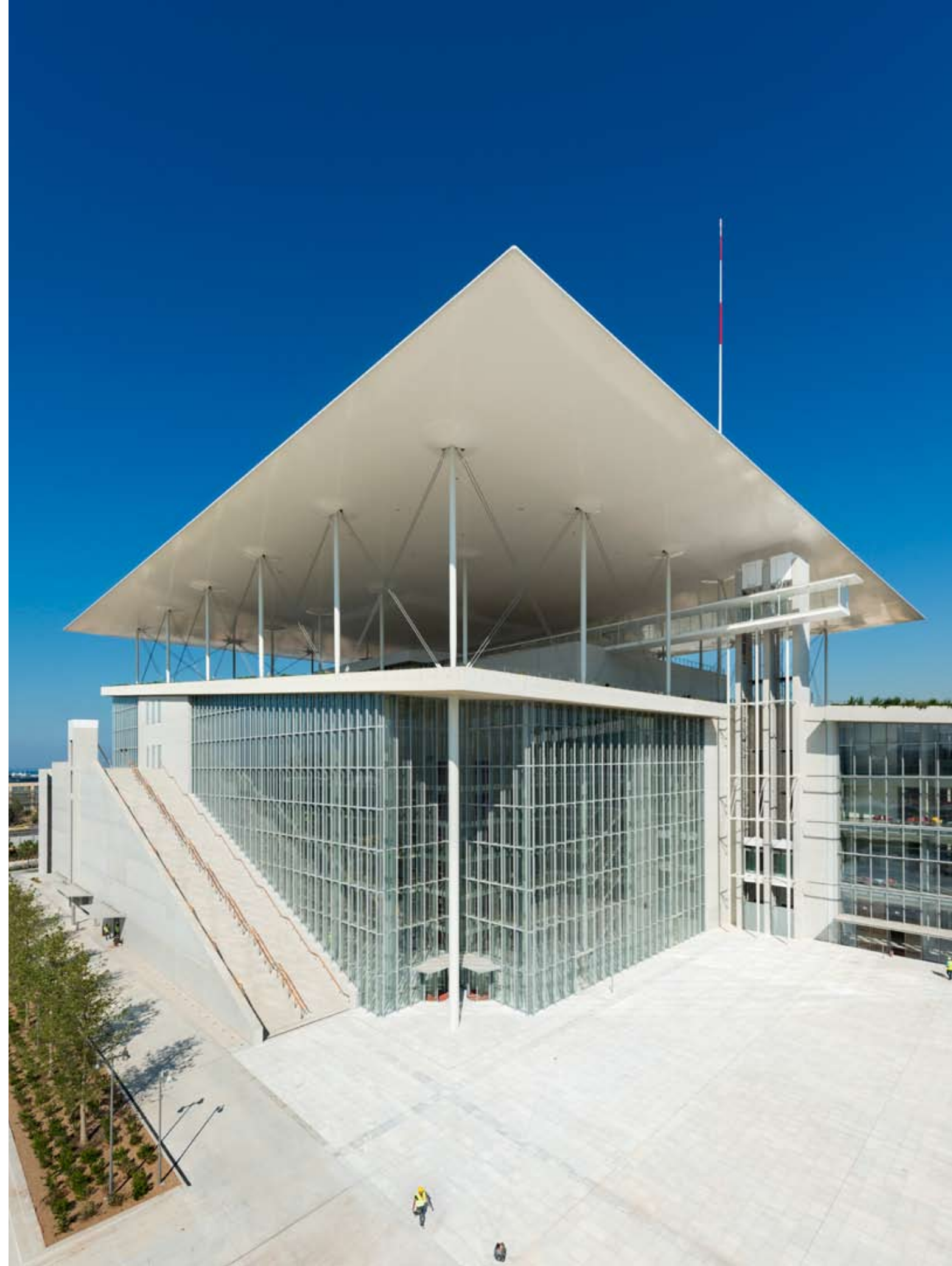
ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

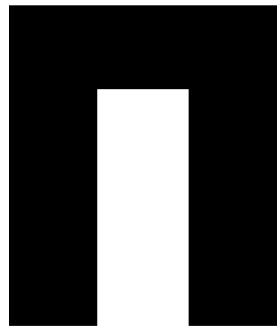
του Δημήτρη Ρηγόπουλου

Ο πρόεδρος του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος, λίγους μήνες πριν από την παράδοση του μεγάλου έργου στο ελληνικό Δημόσιο, αποτιμά τα δέκα χρόνια προετοιμασίας και πιστεύει ότι οι ίδιοι οι πολίτες θα υπερασπιστούν τις λαμπρές εγκαταστάσεις και το νέο πάρκο της Αθήνας.

**«Πιστεύω στο
φιλότιμο
των Ελλήνων»**

Πώς αισθάνεστε, σε ανθρώπινο και προσωπικό επίπεδο, τώρα που ένα τόσο σύνθετο, απαιτητικό, πρωτοποριακό αλλά και φιλόδοξο έργο όπως το Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος ολοκληρώνεται; Πέρα από την αυτονόητη χαρά και ικανοποίηση, υπάρχει καθόλου μελαγχολία για το γεγονός ότι η τεράστια αυτή δημιουργική κινητοποίηση φτάνει στο τέλος της;

Είμαστε πολύ ευχαριστημένοι με το τελικό αποτέλεσμα. Πρόκειται για ένα σπουδαίο έργο, το οποίο έγινε πραγματικότητα ακριβώς όπως το είχε οραματιστεί τόσο ο αρχιτέκτονας του έργου, Renzo Piano, όσο και εμείς. Πρόκειται για ένα δυναμικό, όμορφο έργο, αλλά και συνάμα απλό στη δημιουργία του, που σέβεται, με το σχεδιασμό και το όραμά του, τον επισκέπτη. Γίνεται ένα με τον περιβάλλοντα χώρο και την τοπική κοινότητα. Η δυναμική του έργου βρίσκεται στο ότι προσκαλεί το κοινό να μοιραστεί την ομορφιά του και να απολαύσει τη δημιουργικότητά του. Δεν υπάρχει κανένας λόγος μελαγχολίας από την πλευρά του Ίδρυματος και ευελπιστώ ούτε και της ελληνικής κοινωνίας γενικότερα. Το ΚΠΙΣΝ είναι μέρος του δικού μας ταξιδιού προς την Ιθάκη, ενός ταξιδιού γεμάτου προσδοκίες και δημιουργία. Είναι κομμάτι μιας μακράς πορείας και έτσι δεν μπορούμε να είμαστε απογοητευμένοι που αυτό το σημείο φτάνει στο τέλος του. Ευελπιστώ πως θα αποτελέσει το έναυσμα που θα μας βοηθήσει να αναζητήσουμε την αλήθεια και, ταυτόχρονα, θα μας βοηθήσει να κάνουμε μια νέα αρχή. Ίσως εμείς οι Έλληνες μπορούμε να αρχίσουμε να ονειρευόμαστε ξανά...

Ποιο είναι το ακριβές χρονοδιάγραμμα παράδοσης του έργου στο ελληνικό Δημόσιο και στη συνέχεια στους πολίτες;

Έχουμε ήδη μπει στη διαδικασία παράδοσης του έργου από την κοινοπραξία σ' εμάς (ΙΣΝ). Στη συνέχεια το Ίδρυμα θα παραδώσει το ΚΠΙΣΝ εξ ολοκλήρου στο ελληνικό Δημόσιο. Ολα φαίνεται να κυλούν σύμφωνα με το σχέδιο. Ωστόσο, δεδομένης της πολυπλοκότητας του έργου και της ανάγκης να γίνουν όλα απολύτως σωστά, θα χρειαστούν μερικοί μήνες προκει-

μένου να βεβαιωθούμε ότι έχουν ληφθεί όλα τα απαραίτητα μέτρα ώστε να παραδώσουμε το έργο στην αρτιότερη δυνατή μορφή. Για εμάς είναι ζήτημα υπερφάνειας αλλά και χαρακτηριστικό γνώρισμα του τρόπου με τον οποίο εργαζόμαστε καθημερινά στο ΙΣΝ. Μέχρι το τέλος του έτους, το ΚΠΙΣΝ, λογικά, θα ανήκει πλήρως στο ελληνικό Δημόσιο.

Συμμερίζετε την αγωνία των πολιτών για την καλή συντήρηση του έργου από τη στιγμή που το Ίδρυμα παραδώσει το ΚΠΙΣΝ στο ελληνικό Δημόσιο; Υπάρχουν «δικλίδες ασφαλείας» που θα μας προστατεύσουν στο μέλλον από τον «κακό μας εαυτό»;

Φυσικά και το σκεφτόμαστε, και έχουμε επίγνωση των σημαντικών δυσκολιών που έχουν προκύψει, ιδίως κατά την τρέχουσα, σοβαρή κοινωνικοοικονομική κρίση που περνά η χώρα μας... Παράλληλα, πιστεύουμε στο φιλότιμο όλων εκείνων οι οποίοι, αν πραγματικά συνεργαστούν, μπορούν να δημιουργήσουν τις παραγωγικές υποδομές που είναι απαραίτητες για την ορθή λειτουργία του έργου προς όφελος της κοινωνίας στο σύνολό της. Πράγματι, υπάρχουν πολλές δικλίδες ασφαλείας, τόσο από νομική άποψη όσο και αναφορικά με τη σύμβαση. Ωστόσο για εμάς η σημαντικότερη δικλίδα είναι η ελπίδα και η πίστη μας ότι το Δημόσιο και -το σημαντικότερο- η κοινωνία στο σύνολό της θα σταθούν στο ύψος των περιστάσεων. Ας μην ξεχνάμε ότι αναφερόμαστε στην Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος και στην Εθνική Λυρική Σκηνή, δύο από τους σημαντικότερους πολιτιστικούς πυλώνες της ελληνικής κοινωνίας.

Υπήρξαν σε όλη αυτήν τη διαδρομή από το 2006 μέχρι σήμερα θετικές ή λιγότερο θετικές «εκπλήξεις» που προέκυψαν από τη συνεργασία σας με τις υπηρεσίες του ελληνικού κράτους;

Συνολικά, το ταξίδι μας προς την Ιθάκη υπήρξε ιδιαίτερα παραγωγικό και ευχάριστο. Αυτά τα τελευταία 10 χρόνια έχουν υπάρξει πολλοί άνθρωποι σε θέσεις-κλειδιά, που εργάστηκαν με το είναι τους, από πίστη στη σημασία αυτού του έργου για την ελληνική κοινωνία. Οι άνθρωποι αυτοί προέρχονται από όλες τις κυβερνήσεις που ήταν στην εξουσία όλο το διάστημα που εξελισσόταν το έργο. Η συνεργασία σε όλα τα επίπεδα υπήρξε υποδειγματική και αναφερόμαι στη συνεργασία μεταξύ του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα, αλλά και μεταξύ των Ελλήνων και των διεθνών επαγγελματιών που συμμετείχαν στο έργο σε όλους τους τομείς, από τον αρχιτεκτονικό σχεδιασμό και την κα-

τασκευή μέχρι την αρχιτεκτονική τοπίου. Το έργο αυτό διακρίνεται από το πνεύμα καθολικής συνεργασίας καθ' όλη τη διάρκεια.

Αν επιλέγατε μόνο ένα θετικό αποτέλεσμα από την κατασκευή και τη λειτουργία του ΚΠΙΣΝ ποιο θα προτάσσατε;

Όταν υπάρχει θέληση, υπάρχει και τρόπος... Και, δεν υπάρχει καλύτερος τρόπος να το εξηγήσουμε παρά με την αναζωπύρωση του φιλότιμου, μοναδικής έννοιας για εμάς τους Έλληνες. Με φιλότιμο και με σκληρή δουλειά και συνεργασία, η Ελλάδα και οι Έλληνες δεν έχουν τίποτα να φοβηθούν.

Θεωρείτε τη συγκοινωνιακή κάλυψη του ΚΠΙΣΝ ικανοποιητική; Υπάρχουν νεότερα σε σχέση με σχέδια επέκτασης του μετρό προς την περιοχή;

Φυσικά όχι, ωστόσο αυτό είναι ένα γενικότερο πρόβλημα για ολόκληρη την Αθήνα και την Ελλάδα. Σχέδια και εναλλακτικές λύσεις υπάρχουν, αλλά αυτό που χρειάζεται είναι πολιτική βούληση από μέρους του κράτους. Πιστεύω και ευελπιστώ ότι αυτό θα καταστεί σαφές όταν το σύνολο του κόσμου θα αρχίσει να εκτιμά το ΚΠΙΣΝ και την αποστολή του.

Οι πολιτιστικές υποδομές της Αθήνας αναβαθμίζονται εντυπωσιακά με την προσθήκη των νέων εγκαταστάσεων ΕΒΕ και ΕΛΣ.

«Η ελπίδα και η πίστη μας είναι ότι το Δημόσιο και -το σημαντικότερο- η κοινωνία στο σύνολό της θα σταθούν στο ύψος των περιστάσεων».

Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (αριστερά) μαζί με τον ιταλό αρχιτέκτονα Ρέντσο Πιάνο (κέντρο) κατά τη διάρκεια κοινής τους επίσκεψης στο εργοτάξιο του ΚΠΙΣΝ τον Αυγουστο του 2014.

Πώς ακούτε την κριτική περί ασύμφουρου «γίγαντισμού» των πολιτιστικών υποδομών της πόλης;

Όπως ανέφερα και προηγουμένως, μιλάμε για πυλώνες του πολιτισμού μας. Πώς μπορεί, λοιπόν, κανείς να μιλάει για «γίγαντισμό» από αυτή την άποψη; Είναι σαν να λέμε ότι κάποιος αγαπά «υπερβολικά».

Το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος έχει πρωταγωνιστικό ρόλο στην αντιμετώπιση των συνεπειών που προκάλεσε η οικονομική κρίση στη χώρα. Δύο ερωτήσεις: Πρώτον, ποιο είναι το βασικό κριτήριο για να εγκριθεί η χρηματοδότηση μιας πρωτοβουλίας/ενέργειας/δράσης; Και, δεύτερον, αν πιστεύετε ότι τα «παθήματα» έγιναν «μάθημα» από τους Έλληνες και την ελληνική πολιτική τάξη.

Υπάρχουν κάποια θεμελιώδη κριτήρια που ακολουθούμε στις κοινωφελείς μας δράσεις σε παγκόσμιο επίπεδο. Δεν προσπαθούμε να αντικαταστήσουμε το κράτος και τον δημόσιο τομέα, αλλά προσπαθούμε να λειτουργούμε συμπληρωματικά και εποικοδομητικά. Το έργο και η αποστολή μας είναι να βοηθάμε. Εφόσον αξιολογήσουμε πως μια αίτηση για δωρεά μπορεί

να έχει προστιθέμενη αξία στην κοινωνία και ότι οι άνθρωποι που εμπλέκονται με τον οργανισμό είναι ηθικοί, αξιοπρεπείς και αποτελεσματικοί, τότε εστιάζουμε στο πώς μπορούμε να κάνουμε την ιδέα πραγματικότητα. Αυτό που κοιτάμε πάντα δεν είναι αν υπάρχει λόγος να πούμε «ναι», αλλά αν έχουμε οποιονδήποτε λόγο να πούμε «όχι» και να είμαστε βέβαιοι πως μπορούμε να υποστηρίξουμε την απόφασή μας. Το ΚΠΙΣΝ μάς έχει δώσει ελπίδα. Η κοινωφελής μας δράση, σε παγκόσμιο επίπεδο αλλά και ιδιαίτερα στην Ελλάδα, με την προσθήκη των πρωτοβουλιών μας για την αντιμετώπιση των δυσχερών επιπτώσεων της κρίσης έχει μια γενική κατεύθυνση και αυτή είναι η βελτίωση της ζωής για όλους, στο μέγιστο των δυνατοτήτων μας. Δεν έχουμε καμία άλλη ατζέντα. Δεν είμαστε επιχείρηση και δεν ζητούμε τίποτα σε αντάλλαγμα. Το ξέρω, ακούγεται περιέργο, αλλά είναι αλήθεια. Όσο για το αν το πάθημα έγινε μάθημα, το μόνο που έχω να πω είναι ότι φαίνεται πως αυτοί που ευθύνονται περισσότερο για την κατάσταση στην οποία βρίσκεται σήμερα η Ελλάδα είναι αυτοί που «έμαθαν» και τα λιγότερα. Το

βασικό ερώτημα είναι αν ένας από μηχανής θεός έδινε αύριο στην Ελλάδα 500 δισεκατομμύρια ευρώ και εξάλειφε μονομιάς όλο μας το χρέος, υπάρχει περίπτωση σε μερικά μόλις χρόνια η χώρα να βρισκόταν και πάλι στην ίδια κατάσταση, αντιμετωπίζοντας τα ίδια προβλήματα; Πολύ φοβάμαι πως ναι. Πρέπει να αλλάξουμε ριζικά σε πολλά επίπεδα: πώς δουλεύουμε και πώς λειτουργούμε ως άνθρωποι και ως χώρα, ξεκινώντας από τη νοοτροπία μας. Ως χώρα έχουμε χάσει τον προσανατολισμό μας, έχουμε χάσει την παιδεία και τον πολιτισμό μας υπό την ευρεία έννοια. Ας μην ξεχνάμε πως αυτά ήταν που έκαναν πάντα την Ελλάδα και τους Έλληνες να ξεχωρίζουν.

Τελευταία ερώτηση: Πώς φαντάζεστε το ΚΠΙΣΝ σε 10 χρόνια από σήμερα;

Γεμάτο κόσμο και γεμάτο ζωή. Η επιτυχία του θα βασιστεί στο κατά πόσο οι άνθρωποι θα το αγαλιάσουν και θα το εκτιμήσουν, και αν θα εξελιχθούν μαζί του προς μεγαλύτερα και καλύτερα πράγματα. Εύχομαι το ΚΠΙΣΝ να κάνει το ταξίδι όλων προς την Ιθάκη πιο ευχάριστο και παραγωγικό. ✽